

Cal 222081

Q22:417

N 22

182095

சிவமயம்

2 - NOV

பரியாமருந்திசுவரர்

மருந்தலங்காரம்.

சேவகப்பெருமானையனார்

சேவகமர்லை.

இவை

நெற்குப்பை,

மு. பைரவையர்

இயற்றியவை.

மதரை, வடக்குமாசிவீதி

மனோன்மணி விலாசம் அச்சியந்திரசாலை

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன்

1923.

அனு-4.

REGISTERED COPY RIGHT.

Q23:417

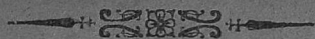
N23

182095

சிவமயம்.

பரியாமருந்தீசுவரர்

மருந்தலங்காரம்.

சேவகப்பெருமானையார்

சேவகமாலே.

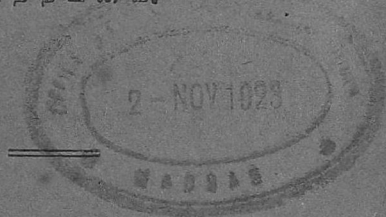

இவை

நெற்குப்பை

மு. பைரவையர்

இயற்றியவை.

மதுரை, வடக்குமாசிவீதி

மனோன்மணி விலாசம் அச்சியந்திரசாலையிற்.

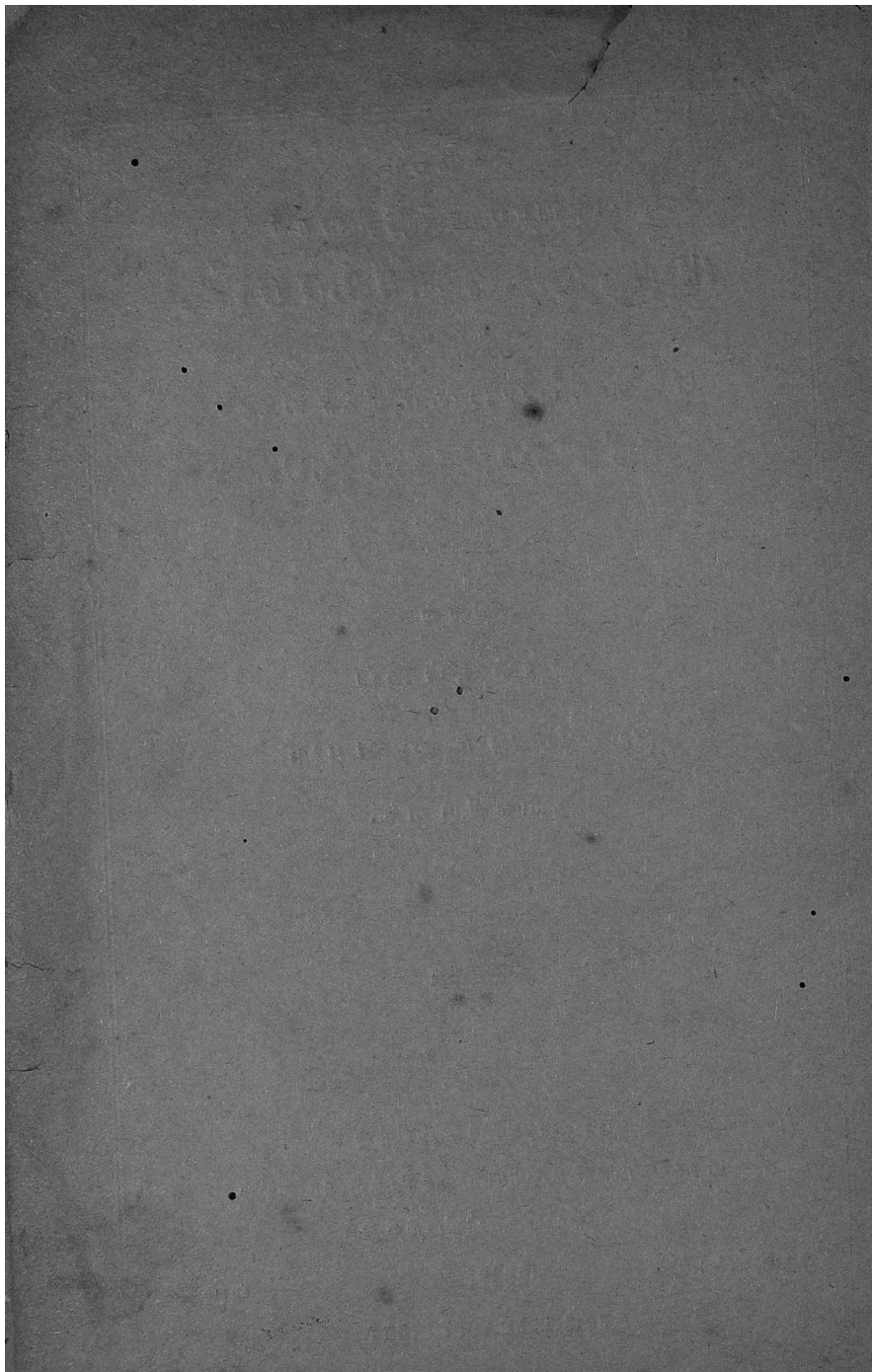
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை

1923.

அணு - 4.

REGISTERED COPY RIGHT.

சிவமயம்.

மருதீசர்துணை.

பரியாமருந்திசுவரர்

மருந்தலங்காரம்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தருந்தேவக் கற்பகத் தாருசு மானத் தருமருதத்
திருந்தேவ ரும்பேண் மருந்தலங் காரத் திருத்துதியை
விருந்தே செவிக்கெனச் செப்பிய வேண்டுவன் வேழமுகப்
பெருந்தேவைச் செந்தமிழ் வித்தையென் னுவிற் பெருகுதற்கே.

நூல்.

திருவே சிறந்த சிந்தாமணியே நிறை செம்பொனலர்த்
தருவே நலந்தரு போதப் பயக்கடல் தந்தவழு
துருவே பசங்கொடி சூழ்பிர வானத் தொருமலையே
மருவே மலிந்த மருதார் வனத்துறை மாணிக்கமே.

(1)

உலகேழு மேழு முளவண்ட கோடி யுதித்திருந்த
வலகேயி லாத பெருவெளி யாயறி வானந்தமா
யிலகேதி லாத பரம்பொரு ளாமெ னிதயமரை
மலரே விரிக்க மருதார் வனத்தெழு வான்மணியே.

(2)

ஒளியா யிருள்பக லற்றென தாரகத் தூடெ டுந்த
வளியாய் வெளியாய் வளியன னீர்மண தாயுலகாய்க்
களியாய் தெப்பொரு ளப்பொரு னீயெனக் கண்டுகொண்டேன்
வளியாய் மலர்ந்த மருதார் வனத்து மகாலிங்கமே.

(3)

கனியே கனிந்த ரசமே ரசத்திற் கமழ்சுவையே
துனியே தடுக்குமென் கண்மணி யேயென் னுதற்கு லாத்
தனியே கருத்திற் கிசைந்தறி வாயொ ளீர் மனக்கொண்டேன்
முனியா ருவப்ப மருதார் வனத்து னீர் முகங்கொண்டேன்.

(4)

182095

அறனே சுமக்கு மாணே மராள மணையனிடப்
புறனே யவுணர் புரனே ரழித்த புதுநகையாய்
திறனே தாமா திரனே யுடுத்துச் சிலம்பெடுத்த
மறனே செழித்த மருதார் வனத்துறை மன்னவனே. (5)

திரணாகக் கொங்கைத் துணையிந்த பூங்கொடி சேருநடச்
சரணூர விர்தமெ னக்கர ணாகச் சமனலிய
மரணுதி புற்பவ நோய்களெ லாயிர்த மானிலத்தின்
முரணு தொழிக்க மருதார் வனத்தெழு மூலிகையே. (6)

மூலா வெனக்கச முன்போந்த மாயன் முளரிவிழிக்
காலா கொடுங்கால காலாவெங் காமற் கணையனப்
பாலா கபாலப் பணிமாலே யாய்சருப் பாபரணு
சீலாசெங் கோலா மருதார் வனத்துறை சேவகனே. (7)

மாணாம் பிறப்பிறப் பாலான வெவ்வினை வாட்டவருங்
காலா வுனைக்கொலுங் காலான, தென்மணக் கஞ்சமலர்
மேலா நடித்ததிங் கேலா துனக்கினி மேற்சயமுச்
சூலா யுதங்கடா வாலேர் தொடுத்துழச் சொல்லுவனே. (8)

வேலுங் கயலுங் கமலமு நாண விஜயமுற்ற
தாலும் மதுரையி னாலுங் கனிந்து தனுகமதிற்
கோலும் மிடத்தைக் கொடுத்தரு ணியென்றன் கொங்கையுற்ற
மேலுந் திருப்பத முந்தாத் தர்மத மேன்றுரையே. (9)

தீரா தெனச்சொலத் தொல்வினை யால்வருந் தீப்பிணிகள்
சேரா திருக்கவும் பாராதிருக்கவுந் தேர்த்துடலஞ்
சீரா யிருக்கவும் வேண்டுகிற் பாரொரு சிந்தனையி
னேராப் பணிக மருதார் வனத்துறை நித்தனையே. (10)

மிஞ்சிய நஞ்சச் சருப்பாதி செந்து விவிதமவை
வெஞ்சினத் தாலுடற் மீண்டினு நோவு வினைந்திடுமோ
நஞ்சுண்ட கண்டனை நஞ்சவ ராள நகையனைத்தந்
தஞ்சமென் பார்க்கு மருதார் வனத்தமு தாகுவனே. (11)

வஞ்சினஞ் சூதனி யன்வினை யேவலு மாரணமுந்
தஞ்சமென் றூரிடஞ் சார்ந்திடுமோ வினிச் சஞ்சலமேன்

விஞ்சையி ராசமஞ் சக்கர னீமவி பூதியினுன்
அஞ்சனப் பேய்நட னன்மரு தார்வனத் தான்பதமே. (12)

பூதமும் பேயும் பிரேதமும் ராக்கசப் பூசரனும்
காதகக் கந்தரு வாதி முனீசருங் காளிகளும்
தீதுறுந் தெய்வதக் கூட்டமு மோடிச் சிதைந்திடுமே
பாதம் பணிய மருதார் வனத்துப் பரமனையே. (13)

உப்பிட்ட கஞ்சிக் கிரந்துழன் றேபிற ருண்கலத்திற்
றப்பிட்ட வெச்சிலுங் கிட்டா தலைந்து தவிப்பர்கண்டாய்
ஒப்பிட்ட மேருத் தனத்தினள் பாகத் தொருவனிதி
யப்பிட்ட நெங்கண் மருதார் வனத்திறைக் கன்பிலரே. (14)

சங்கமும் பற்பமுந் தேனுவும் பொன்மலர்த் தாருவுந்
மங்கல வாழ்வு மயிராணி போகமும் வரனரசும்
இங்கித மார்திரு மைந்தரும் வாய்த்த திருநிதியப்
புங்கவன் போற்று மருதூரன் பொற்பதப் பூசனையே. (15)

மித்துரு பாலன் முந்திரு மாதொடு மேதினியாள்
ஓத்துற வாழ்வதுஞ் சத்ருசங் காரத் தொருதிகிரி
கைத்தல முற்றதுஞ் சித்தநின் றுட்கிரு கண்மலரை
வைத்துறு மன்பல வோமரு தாடு வளர்ந்தவனே. (16)

ஆலால முண்டு மழிவற்றுப் பேரழ சார்பெருமை
வாலாய மாதத் தெரிந்து கொலோவுனை மாயவனும்
மாலாகிப் பெண்ணுருக் கொண்டனைந் தானொரு மால்விடையாய்
மேலீர்ச் சுமந்தனன் பெற்றன னுனந்த வேலையையே. (17)

காமனைக் காய்ந்தழ காருருக் கொண்டெயர் காழகனாத்
தூமனை தோறுந் திகம்பர னுகித் தொடர்தவத்தார்
காமினி மார்கல விக்கலைத் தாயென்ன காரணங்காண்
தாமத நின்னிட மோகமுந் றேனைத் தழுவுதற்கே. (18)

பெண்ணுப் புணர்ந்தும் விடையாய்ச் சுமந்தும் பிரிந்திருக்க
வொண்ணு தனாகத் தொருபாதி யாம்புரு டோத்தமனும்
மண்ணுழங் கீண்டவ ராகம தாயும் மலர்ப்பதத்தைக்
கண்ணுரக் கண்டில நென்னேனின் மாணுருக் காட்சியதே. (19)

மேருவைக் கோட்டியும் வேதனைக் கிள்ளியும் விண்மலர்ப்பொற்
 றுருவை யோட்டியும் வெல்கையுங் கூற்றைத் தடுத்துதைத்த
 சீருறு பாதமு மென்மனக் கோயிலிற் சேர்ந்திருக்க
 நேருவெங் கோள்களுங் காயுங்கொ லோநல்ல நீர்மையவே. (20)

மாதிரை சூழ்புட விக்கட் சிதம்பர மாண்டலத்தின்
 ஆகிரை நாணின் தம்பலக் கூத்துகண் டார்க்கஞ்சிபே
 வேதியன் விண்டலைக் கோடினன் காலன் விழியழிந்து
 மேதிதி ருப்பினன் நென்கோடிக் கோடினன் மீண்டிலனே. (21)

திங்களும் பார்தழும் பூண்சடை யான்மரு தீசனடிப்
 பங்கச மீமனப் பங்கசஞ் சாத்தினர் பாரரசாய்த்
 தங்குல மக்களும் பேரர்தம் பேரருந் தாமரைப்பூ
 மங்கையும் வாணியு மாதருங் கூட மருவுவரே. (22)

செம்பொலற் றுணைய னம்பொன் மணுளன் செகம்புரக்கும்
 டம்பமெ லார்ததிப் பாற்கட லோடிக்கி டந்ததுவே
 வெம்புலித் தோலினைத் தோலூரித் தானையை வேண்டியனின்
 தம்பன் றடக்கு மருதீச னுல மருந்தினனே. (23)

வேதம் புரிந்துல கெல்லாமுண் டாக்கிய வேதியனவ்
 வேதப் பொருடெரிந் தோதில னோடினன் விண்டலைக்கே
 வேதனைக் குட்டிச் சிறையிலிட் டான்பு வியையவனின்
 காதியுண் டாக்கினன் நம்மரு தீசுரன் காண்முனையே. (24)

இகல்புரி வேரரசைச் செகுப்பதற் கேக ணிரண்டிடந்து
 பகல்புரி யாழியைப் பெற்றன னாற்கடற் பள்ளியினான்
 நகல்புரிந் தன்னதை யுண்டிருந் தானவ னல்குநலார்
 புகலெனக் கொண்டேகி னுன்மரு தீசுரன் புத்திரனே. (25)

வெண்ணாகம் போற்ற விரைந்ததன் கேதம் விலக்கியதும்
 தண்ணாக மேந்தலு முப்புரங் காய்ந்த சிறுநகையும்
 பெண்ணாக மேற்றலும் விண்ணாகம் பூண்ட பெருந்தகையு
 மெண்ணாக வற்றோ மருதார வனேச னிசைப்பெருக்கே. (26)

பஞ்சா னனப்பரி யாளய னாதி பரமருடற்
 பஞ்சா சனத்துப் பரஞ்சோதி யாமனப் பட்சியுடன்

எஞ்சாத விற்ப மாயிரந் தோட்டல ரேறிநக
ருஞ்சாதி யன்னமன் றேருமரு தார்வனத் துற்றதுவே. (27)

மூலத் தடியி லுறங்கிய பாந்தழை மோதியனல்
காலத் திறக்குங் கவாடங்கண் மூன்றுங் கடந்துமதித்
தாலத் தழுதைப் பருகியென் றுயொடு தாண்டவஞ்செய்
சீவத்தைக் கண்டு ரிலைப்பதென் றேருமரு தீச்சரணே. (28)

மோகா னலமிசை காமமுங் கோபமு முச்சுடராய்த்
தேகாதி யந்தமும் பற்றுதந் தோவுறு தீவினையேன்
வேகா துனதருண் மேகமென் மீதறி வென்னுமழை
வாகா யிரங்கமுன் வாமரு தார்குரு வானவனே. (29)

அரணே சிவசங்க ராபச நாதம தாரியுமா
வரணே சதாசிவ சாம்பந டேசசி வாவெனநாத்
திரணேறச் சாந்த மனதேற வானந்தச் சேவடியென்
சிரணேற நீவரு வாய்மரு தேறு சிகரமணியே. (30)

சிரத்தை யுடன்மணஞ் செய்வித்த னீதி சிறந்தமுத்தித்
தரத்தைய லைக்கொளக் காதல்கொண் டேற்குத் தரவருவாய்
பரத்தையின் பாலு நடந்தனை தூது பரமதயா
கரத்தைய னீயல வோமரு தார்வனக் காவலனே. (31)

முன்னாட் டவந்தர லோரின தாரருண் மூன்னின்றதோ
பொன்னுளி னன்பெனும் புத்திரி வாய்த்தனன் புத்தியுற்றான்
அன்னொளா டின்ப துகர்ந்தருள் வாய்மன மாமனையில்
என்னாந் மென்மரு கோனாக நீமரு தீச்சரணே. (32)

மாலும் பிரமனும் வாசவ னாதிய வானவரும்
நாலுங் கயமுக னும்பரை யாதி நளினைகளும்
மேலும் பிறவுள யாவுரி னாரருண் மேவறிவே
ஏலுங் கமழ்மது வார்பொழில் சூழ்மரு தீச்சரணே. (33)

சூராதி யான கொடுத்தியர் மாளச் சார்தமதூர்
நேராய்ப் புகுதர மாலயன் போற்ற நினைத்தனற்கண்
ஓரா நெனக்கொண் டனற்பொறி யாறி லொருகுழவிச்
சீரா யதுங்கர வேலாப தும்மரு தீச்சரணே. (34)

ஆராயி னம்மரு தீசுர னர்வினை யாமெறை
பூராய மாயறிந் தாரெவர் மாலயன் புங்கவரு
மோதார் சதுமறை யுள்ளிருந் தானவை புற்றுணரா
சராயி ரக்கணு நாவுமு ளானு மிசைத்திலனே.

(35)

திருப்பாவை யுங்கலைப் பாவையுஞ் சேரத் தினை த்துமுத்தி
உருப்பர்வை யன்புட னித்தியங் கூட வுவப்பர்கண்டாய்
கருப்பாவை யன்பைப் பொருப்பாள னீயுங் கனியமுதை
விருப்பாக வுண்மரு தான்றிரு நாமம் விளம்பினரே.

(36)

மருப்பையில் கொங்கைகண் மாற்புயர் தாக்க மயன்மிகுத்துச்
செருப்பையில் காமக் கலவியின் போகந் தினைத்திவொன்
விருப்பையின் றம்பைத் தனப்பொருப் போடொரு மேருவனை
தருப்பையில் பாணி மருதீசற் சேர்க்கச் சதானந்தமே.

(37)

மய்யுண்ட வாட்கணி நெய்யுண்ட கூந்தலென் வான்வளரும்
மெய்யுண்ட வெம்முலைப் பூதரமேந்தி விளங்கவல்கும்
பய்யுண்ட பாம்புட னிம்மோர்கப் பேயெனைப் பற்றலினின்
மெய்யுண்ட பூதி யருண்மரு தார்வன விஞ்சையனே.

(38)

முலையே யருந்தி வளர்ந்தனை யாய்ந்திலை மோகமுற்றம்
முலையே யணைந்து மகிழுநெஞ் சேயுன் முதுமையிலும்
முலையே னினைய வுதவுங்கொ லேமன் முனிவடக்கும்
முலையேய் முறுவல் பரஞ்சோதி பாகனை முன்னுளையே.

(39)

மனையும் பொருளும் பெரிதென நாடி வருந்துநெஞ்சே
முனையுங் கதையுங் கயிறுங் கடரவு முடையநமன்
தனையும் விலக்கிச் சுகந்தரு மோநிலை தான்பெறுமோ
வினையுந் தொடரா மருதீசன் பாதம் விரும்புதியே.

(40)

தினைப்பொழு தேனு மருதீச னர்பதஞ் சிந்திக்கிலை
வினைப்பள வஞ்சகம் பற்பல வாமதி னின்றமுன்று
வினைப்படு வெந்தய ருற்றுநி யோர்ந்திலை வெய்யநெஞ்சே
தனைப்பிறர்க் காக்கிமண் டன்றலைக் கேயிடுந் தந்தியொத்தே.

(41)

தண்ணந் திரைகளும் வெண்ணுரை யாதியுஞ் சாகரமார்
தண்ணன் றி வேறுள தோசுக வாரி தனிற்சலிக்கும்

எண்ணங் களுக்கிடைத் தோன்றுசு பாவம தேயறிவாம்
வண்ணம் பெருக்கு மருதார் வனத்து மகாலிங்கமே, (42)

வானுதி யைந்துங் கலந்துரு வான மலரவனென்
போனாதி கிட பரியந்த மாயையிற் பொன்றுவநீ
தானுதி யந்தமில் லாதசம் பூர்ணச் சதானந்தமாம்
தேனாதி பென்மனப் பங்கயத் தேமரு திச்சுரனே, (43)

நஞ்சும் மழுதெனக் கொண்டருள் வானை நயந்துநிதம்
கொஞ்சங் கிளிமொழிக் கயற்கணியே யுன் குழுவியெனே
யஞ்சும் படிபிணி பற்றவி டேலனை யார்தகையே
உஞ்சும் படிக்கொரு சஞ்சிவி யாபுனை புற்றனனே, (44)

புலியுங் கரடியு மேனமு மாளியும் போதகமும்
புலியும் பிறமிரு கங்களை லாம்பதம் போற்றும்வரிப்
புலியும் பணியும் பணியுந் தேசன் பொறியாவம்
புலியும் புரிசடை யான்மரு திசனைப் போற்றிடினே, (45)

பொன்னையும் வேண்டிலன் பூவையும் வேண்டிலன் பூவரசு
தன்னையும் வேண்டிலன் தாரையும் வேண்டிலன் சாருமுத்த
மின்னையும் வேண்டிலன் விண்ணையும் வேண்டிலன் வேட்டலொன்றே
என்னையுஞ் சேவடிக்க காட்கொள் வேமரு திச்சுரனே, (46)

மேருவுன் கையிற்பங் கேருகந் தாளில் வினாந்துதவுந்
தாருவுந் தேனுவு நின்றிருக் கோவிலிற் சர்வநிதி
சேருங் குபேரனு நிற்கரு காகச் சிறந்தடியேன்
நேரும் பொருணிற் கெஹுமரு திசனின் னேயமொன்றே, (47)

இசையே படித்திட மூவரல் லேனிற் கினிமைதருந்
தசையே கொடுவர் தருத்திட வேடுவன் றுனுமல்லேன்
வசையே யிலாத புலையன லேன்மற வாதிருக்கத்
திசையே யுடுத்த மருதிச நின்றிருச் சேருவனே, (48)

மோகாதி யாமலச் சாக்கடை நீரின் முழுகிர
காகார மாத்துய ருற்றெஞ் சேபுவிக்காவலன
வாகாப் புரக்கு மருதிசர் பாத மலர்த்தடஞ்சேர்
சோகாதி யற்றுநல் வாசனை யோடு துலங்குவையே, (49)

கேதந் தருங்கொடுங் காலணுக் காகக் கிளர்ச்சியொடு
வாதம் புரிதரு நோய்களை நீக்கு மருந்தெனநால்
வேதம் புகழு மருதீசர் நாமம் விளம்பிமலர்ப்
பாதத் தனைநித நெஞ்சினிற் கூட்டிப் பருகுமினே.

(50)

போதத் தருக்கோச் சாய்த்திருண் மோகப் புனத்துமின
ரோதத்தை புண்ண முலைக்கிரி மீதுற் றெழுமதத்தாற்
சூதத்தி னல்குற் கிடங்கினில் வீழ்மனத் தும்பியுண்ப்
போதத் தலைவன் மருதடிக் கேதனை பூட்டினனே.

(51)

சிர்தித் தவர்க்கும் பிறமதங் கூடிய சிர்தனையா
னிர்தித் தவர்க்குற் திருவறி யாம னினைவுபல
மந்தித் தவர்க்கு முளத்திருந் தேயருள் வண்மையனஞ்
சந்தித் தவர்க்கவ ராமரு தார்வனச் சங்கரனே.

(52)

திருந்தே வரும்பணி யுந்தகை யாகித் திருமறையிற்
பொருந்தேவ ருண்டவ ரென்மணக் கோயிலிற் புக்கிருந்தான்
பெருந்தேவ ருந்தேடு தற்கரி தாகப் பிறப்பறுக்கு
மருந்தே வருந்தே னதுமரு தூடெழு மாலிங்கமே

(53)

தாரம் பிறைக்குந் தருணம் பிறைக்குந் தளர்த்துவிழித்
தாரம் பிறைக்குஞ் சடையம் பிறைக்குச் சரணெனுநின்
தாரம் பிறைக்குறு வண்டினர் தேடுமென் றன்மகனின்
தாரம் பிறைக்கென லன்புகொண் டான்மரு தாரரசே.

(54)

சேறுங் கொலைப்புலி யும்விடப் பாம்புஞ் சிரிக்கவலை
கோறும் வணமனைத் துங்குறித் தாடிக்குதித்தனைநாள்
தோறும் துதித்தென் குறைகளைக் கூறியுந் தோன்றிலெறிந்
கேறும் புகழுக் கழகிது லோமரு தீச்சரனே.

(55)

வில்லா லடிக்க வப்பார்த் தனலேன் விரும்பியுனைக்
சல்லா லடிக்கக் கொடியன லேன்கழி கொண்டுலெய்ய
சொல்லா லடிக்க கதிகாரி யாகிலன் சூழ்ந்திசைகொள்
சொல்லா லெனககுமுன் றோன்றுதி யோமரு தூரரசே.

(56)

புரையே யிலாத புகழுடை யான்றையப் பூரிதனென்
னுரையே மறைத்தொனி யுன்றனைக் கூறு முணர்வுடையாய்

துரையே யடைக்கலம் புக்கின னிற்கிது தோன்றிலையோ
விரையே யொழுது மருதார் வனத்துறை விண்ணவனே. (57)

சேரமும் கோரமும் பொய்யும் பொறுமைபுஞ் சூழ்சினமுஞ்
சாரமு மற்றுள தீத்தொழில் யாவையுஞ் சார்ந்துநீ புந்
தூரம தாக்கியுநெஞ்சின னாயினுஞ் சூழ்த்துநீயென்
னேரமும் போற்றின வீபொறுத் தாள்சிவ நித்தனனே. (58)

ஆயேன் றுதியமு தாரேனி னாடிக்க கன்புமிலென்
சியேன் பிறந்தன னின்னைபு மேநிந்தை செப்புகின்ற
தியே நென்னிறிற் சேயனன் றோமனித் தேயருள்வாய்
வேயே பயின்றமுத் தேமரு தூருறை மேலவனே. (59)

எத்தனை துற்குண முற்றிருந் தாலுநீ யெண்ணிலவை
யத்தனை யும்வில கிப்பரி சுத்தம தாயிடுமே
மத்தனைத் தீச்சம ணத்தனை யேசிவ வாகப்பரு
வைத்தனைத் தேசிக னேமரு தூரில் வளந்தவனே. (60)

ஆளா ளெனக்கொண் டடியருக் காக வருந்ததிநேர்
மாளாத கற்புடைத் தம்மனை யாரை வழங்கினர்நின்
தாளாண்மை பெற்றிலன் றுழாமை யுற்றனன் றுத்குலையோ
வாளா விருக்கினு தண்ணரு ளீயு மருதப்பனே. (61)

காணினுங் காணு திருக்கினு நின்னிரு கான்மலரைப்
பூணினும் பூணு திருக்கினுந் தண்ணருள் பூத்தருள்வாய்
ஏணினு மெண்ணு திருக்கினுநீயெம் பிறைவனன்றோ
விணினுங் கானி லிலவாடு மேமரு தீசுரனே. (62)

அருந்தியெப் பத்தியத் தும்பிணி தீர்விலை யார்மருந்தாற்
றிருந்திய பத்தியஞ் சிற்றள வேகெடிந் தீங்கதுவே
இருந்திடத் தெண்ணினு மெப்பிணி யுந்தெறு மேபரியா
மருந்தினைக் கண்டவர்க் குண்டுகொ லோபவ மாநிலத்தே, (63)

முன்னிய வொண்ணு மருந்துபே ரின்பத் துணருருவார்
தன்னிய லெங்கும் பரவிய தாலிதன் சாரமுண்டார்
முன்னியல் ரோமன் புசண்டனெண் கோண முனிவரும்
மன்னிய நின்றார் பிரமாதி தேவர் மடிந்திடவே. (64)

அத்திய நாகமு மெட்டடிப் பூச்சியு மாகிலனன்
 நித்திய லிங்க வருவாகி நிற்கவின் னீணிலத்தில்
 நத்திய மாணரு பெற்றிருந் தாலு நளினமல
 மத்தத் தணிவாய் மருதார் வனத்தரு ளாலயனே. (65)

நஞ்சுறை நாக மெனவுதித் தாலு நயந்துகழற்
 செஞ்சிலம் பாகிச் சிறந்திடு வேன்மதச் சேறுகமழ்
 வெஞ்சின மால்களி நென்னவுற் றேனிலை மேலணியு
 மஞ்சனப் போர்வைய தாவதற் கேமரு தாண்டவனே. (66)

யோகார் திகம்பர னுகின் றாய்க்குடை யோகையுற்று
 வாகாய்ப் புனைதர வரிப்புலி யாகி வழங்கிலனே
 சோகா னலத்துடல் வேகாது னோருட் சோனைமழை
 யாகாரத் தென்னையு மாட்கொள்வை யோகரு னாகனே. (67)

பூவார் தலங்களிற் பொன்னுல கேய்ப்பப் புனிதமிகும்
 மாவார் மருத வனமருந் தாக வளர்சிவனே
 பூனாய்க் கணியாய்ப் பொலியெரு தாயொரு புள்ளினமா
 மாவாய்ப் பிறக்கினு நின்னெடென் னொரு மருவுவனே. (68)

முடியாத வானந்தத் தாண்டவப் பாத முளரிமனத்
 தடியார்க ளென்றுங் குடியாக மேவுரி னுல யத்தின்
 படியாக வன்றிப் பொடியாக வன்னவர் பாதமுறும்
 படியாக வாழின் மருதிச வேறெது பாக்கியமே (69)

கல்லாணை யைக்கரும் பூட்டியுங் கானகத் தானையுருக்
 கல்லாணை யாக்கியு மல்லாணை யானெமய் காய்ந்துமிசை
 வல்லாணை யோட்டியுந் செல்லாணைக் காத்தும் வணங்கினர்பாற்
 செல்லான வன்புரைக் கற்பால தோமரு தேசுரனே. (70)

வில்லாணை யென்றும் விளியாணைத் தீய வினைகளைய
 வல்லாணை நாக வளையாணைக் கால வபத்தனைத்துன்
 பில்லாணைக் கொங்கைப் பிடியாணை மேவும் பெருங்களிற்றை
 மல்லாணை நல்ல மருந்தாணை யென்றும் வழக்குமினே. (71)

அரியாணை யாவு மறிந்தாணை யந்தணர்க் காரவிவாய்ப்
 பிரியாணை மற்றுப்பிரிந்தாணைப் மோலும் பெருந்தகையைப்

புரியானத் தோலைப் புரிந்தானைப் போர்வை பொருவில் விடைப்
பரியானை யேற்றப் பரிந்தானை நாளும் பாசமினே. (72)

செண்டாடு கொங்கைச் சிலையாரைக் கூடித் தினைத்துமது
வுண்டாடி னுலு முளமற வாதன் னெளிர் முகமும்
வண்டாடு கூந்தலம் பாகமும் வேணி மதிந்தியும்
எண்டோளுங் குஞ்சிதப் பாதமும் போற்றுந் தெரிசனமே. (73)

துஞ்சாம லன்ன மிரங்காம னிற்குஞ் சுதன்றனக்கும்
அஞ்சாக் ககன முகட்டோடு வேதனை யாண்டருள்வாய்
ஒஞ்சாம லுன்னிசை பாடிய நாவுட னுன்னிமகிழ்
நெஞ்சான தெற்களித் தான்மரு தூர்வன நித்தியனே. (74)

பெற்ற ருடன்பிறந் தார்மக்கண் மாதர் பெரும்புவியில்
உற்று ணந்தம் பவந்தோறு மாபந்தனர்க் கோரளவோ
துற்ற ரு மறிடத் தோடுவ ரென்றுந் துலங்குரின்போல்
முற்றூர்சொல் காக்க மருதார் வனாதிப வல்லவனே. (75)

நாடிக ளோய்ந்து கபமீறி வாயு நடைமுடுகக்
கூடிய கேளிர் அழுதுள்ள மாழ்கக் குறைபொழுதுன்
னூடிய பாத நினைவுறு மோநினை வற்றிடுமோ
நாடியின் நேதுதித் தேன்மருந் தேனின் னலம்பெறவே. (76)

இல்லாத் தாயுள தாயுணர் வாகி யிதயமுரைக்
கொல்லாத் தாயுளங் கண்டன யாவு மொழிகெனவோர்
சொல்லாத சொல்லுரைத் தென்னையுந் தன்னுட் டெலங்கவைத்த
வல்லாய் பரம மருந்துரு வான் மகாலிங்கமே. (77)

மீதுறு னைத்தன மேயுல காக விளங்கிரொடிப்
போதுறு வெந்துய ராமாறு மாலிதைப் போற்றுவரோ
வாதுறு கூற்றை யுதைத்தானை யோங்கு மருதனைமான்
மாதுறு பாகனைப் போற்றினர்க் கேபர மானந்தமே. (78)

வானாடு போற்றிய வாசவ னுயினு மாமறையோன்
ருனாயி லுந்திரு மாலாயி னுந்நிலை தான்பெறுமோ
பானாறு செந்தமிழ்ப் பாண்டிய னார்பரி யாமருந்துர்
மீனாயி னுங்கலை மானாயி னுந்திரு மேலியதே. (79)

செங்கன காசலம் வெண்கன காசலத் தேறுதல்பேற்
 பங்கன காசலம் விண்கலர் தாங்கித் தரணிமிசைப்
 பொங்கன மார்தகக் கற்பித்தல் போலும் புரிமுடிகொள்
 புங்கவ நேரயறுக் கும்மருந் தாகிப் புரப்பவனே. (80)

கபரிரு ளாக விகாரமுஞ் சூலுங் கருங்கயிறும்
 ஊரிய மூரிக் கடாவுங்கொண் டானை புரனழிய
 நேரிகல் பாதமு நீர்மதி வேணியு நீற்றழ்கும்
 கூரிய சூலமும் மால்விடை யுருஞ்சிற் குடிகொண்டதே. (81)

நாளுங் கரணமுந் திதிவார போகமு நாமமுறுங்
 கோளுங் கொடிய வினைகளு மேநற் குணந்தருமே
 நரனும் படியி னிணைந்திருந் தாற்கய னுணயனி
 யானும் புறத்தனை மாமரு தார்வனத் தண்ணலையே. (82)

நெடுந்திரை யோடிக் கடந்துறத் தேடு நிதியமெலாம்
 இடந்தர மற்றுச் சுமந்தன ராயினு மேமலெதிர்ச்
 சடுந்துய ரத்தைத் தடுக்குங்கொ லன்றித் தொடருங்கொலோ
 நடந்தரும் பாத மருந்தல் வேரசுக நல்குவதே. (83)

உள்ளங் கனிந்தெழுந் தேங்கனபர் வாயி லுறும்புனலும்
 விள்ளம் பரந்தி யிற்சசி யாவுண்டு மிஞ்சுபுலால்
 தெள்ளமு தத்தைபுந் தள்ளிநி யேற்குஞ் சிறப்புறுமேற்
 கள்ளம் பிறவார் திருமரு தார்வனக் காவலனே. (84)

மீதுறு மன்பரஃ தில்லாரென் றுயு விகற்பமதில்
 லாதுறு நற்றுணை யாமருந் தேயெனை யாட்கொளுவாய்
 பேதுறு பன்றிக் குருளைகள் பாலுணப் பெற்றதுவாய்
 ஒதுறு மன்னவன் புத்திர னாகவு முற்றனையே. (85)

போராடு தீத்தொழி லாளரும் போற்றிப் புகச்சரணத்
 தாராடு தும்பை யணிந்திருப் பார்வணின் றுணினைவார்
 நேராடு மாற்றக் கனகாதி தீயரை நின்னினைவாற்
 சீராடு பெற்றனன் சீதர னார்மரு தீச்சரனே. (86)

அண்டங்கள் கோடி கருவுயிர்த் தாடுங் கலாபமயில்
 கண்டங் ககமகிழ் கூர்தரக் கண்டங் கருத்தமுகில்

கொண்டங் கருணை மழைபொழிந் தென்மனக் கூடமழு
துண்டங்கி நீங்கி யினிதுற மாமரு தோங்கியதே. (87)

வாடா மருந்து மறைநாலுங் கூடி வழத்தறியக்
கூடா மருந்து கடைநாளிற் றோன்றுங்க டென்கனற்கும்
வீடா மருந்து வினைகளைத் தீர விலக்குந்ம
னாடா மருந்து பரியா மருந்தினை நண்ணுதுமே. (88)

உண்ணு மருந்து சனகாதி யோகியர் உள்ளிருந்துங்
கண்ணு மருந்து கலிதீர யாருங் கனிந்துதொழுந்
தண்ணு மருந்து தடங்கட லுண்ணுந் தானறிந்து
பண்ணு மருந்து பரியா மருந்திதைப் பாடுதுமே. (89)

ஆரியா மருந்தய னாமருந் தாதி யகிலமுணர்
கரியா மருந்து கலவா மருந்து கருத்துளென்றும்
பிரியா மருந்து பிசகா மருந்து பிணிவிலக்கும்
பரியா மருந்தென மாமரு தார்வனப் பாலுற்றதே. (90)

அசையா மருந்த தடிமுடி மூவருங் கண்டறிதற்
கிசையா மருந்தெ னகமிருந் தோங்கி யினிமையொடெண்
திசையார் மருந்து விருத்தரைப் பாலர் செயமருதின்
மிசையார் மருந்து பரியா மருந்தென மேவியதே. (91)

திருவா மருந்து திகழ்பச்சை பாதி செறிபவளத்
துருவா மருந்து திருநீற்று ரூபத் தொடுபிணிகள்
மருவா மருந்து மலையா மருந்து வகுத்துரைக்கப்
பொருவா மருந்து பரியா மருந்தினைப் போற்றுதுமே. (92)

கண்ணற் றிருவை யருந்தியுங் காதிற் கனிந்துனிசைப்
பண்ணு முதத்தைப் பருகியு ஞானப்பஞ் சாக்கரமார்
திண்ணங் கற்பமென் வாயாற் புகித்துநற் றேமணந்தும்
கண்ணு மருந்தா லயஞ்சூழ மரளெனக் காத்தருளே. (93)

முனமே புரிந்தநற் புண்ணிய மோவென்றன் முற்குலத்தோர்
தினமே புரிந்த தவப்பய னோகுணச் சீரியர்தம்
இனமே மறந்த சிறியேனை யாள விரங்கியநின்
தனமே அரைக்க மருதார் வனாதிப சாத்தியமே. (94)

மேரீகப் பெருங்கடல் வெண்ணரை பூத்த மூளரியகத்
தேகப் பசும்பெடை சேர்மநு தாதிபசு செவ்வனத்தின்
யோகத் துதித்த பிரேபாத வாரிய மோகமதாய்ப்
பாகப் படாமற் சகமெங்கு மேடிப் பட்டீர்த்துவே. (95)

தூலங் கடந்தரு லிங்கங் கடந்து தொடர்விச்சை
மூலங் கடந்தவை யானெருப் பாற்றின் முழுக்கடித்த
சாலங் கடந்தறி வாமயிர்ப் பாலங் தனிலிவர்து
காலங் கடந்திருப் பார்மரு தார்வனங் கண்டவரே. (96)

படியாளி பாற்பரி விற்றுமோர் வடிவம் பதிபுர்தும்
படியா னெனக்கூலி கொண்டுமண் றேக்கியும் பிதியுற்றுக்
கடியாழி யோட ஹிகைச் சுமந்துநற் காணஞ்செய்தும்
அடியார்க் கடிமைத் தொழில்புரிந் தான்மரு தாண்டவனே (97)

அடியா மருங்குற் கவுரியும் வாண்பத் தோகையனும்
நடியார் திருப்பூ வணத்தானு நீசனு நான்மறைபின்
சூடியான சுந்தர னுங்கனிகூரீக் குதித்தெழுந்தான்
அடியார்க் கெளிதினிற் றோன்றுகிற் பான்மரு தாண்டவனே (98)

சிவசங் கரசிவ சங்கர மாதவ சேவிதசாம்
பவசங் கரச்க பாலக்ரு பாகர பாவனசேத்
துவசங் கரதிரி சூலக பால சுபாவசிவா
அவசங் கரமரு நீசனின் பாத மடைக்கலமே. (99)

நீராட லுண்ணலென் கைத்தொழில் கானடை நீண்டுநங்கல்
தாராரு நிற்கபி டேகரை வேத்தியம் சார்சபரி
பேராரும் கோயில் வலஞ்சூழல் வந்தனை பேசல்சபம்
நேராக வேற்றருள் வான்மரு தாடவி நித்தியனே. (100)

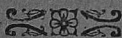
வாழி:

வாழிய வந்தண ராதிரன் மானிடர் மானிலமும்
வாழிய நெல்லை மருந்தாரு நித்திய மாமறைகள்
வாழிய நித்த மருந்தலங் கார வரச்சதகம்
வாழிய வோதினர்க் கிச்சையெ லாந்தரு மங்கலமே.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

சேவகமாலே.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தார்மங்கை வாழும் பங்கசம் போலுந் தடமருந்தூர்
சீர்மங்கை கேள்வன் வயிறுநீர் தின்றநுள் சேவகற்கு
நேர்மங் கலத்தமிழ் மாலையென் னாவி னிகழ்த்தியநூல்
தேர்மங்கை புத்தியஞ் சித்திக் கணுளனைச் சேவிப்பனே.

நூல்.

தாதாடு பூங்குழன் மின்கொடி வாழ்தருந் தண்ணகல்ப்
போதாடு வானமுகில் தந்தமுத் தேசுவ புத்திரனே
மூதாடு பூணி ப்ட்கலை நானு மருவுபுயா
சீதாடு பூம்பொழின் மாமருந் தூர்வளர் சேவகனே. (1)

வானாடு பிள்ளை மதியாடு வேணி மவுலியும்வெண்
கோனாடு வான்முக முங்கரு னாகங் கூர்வழியுங்
கானாடு பாணிப் புயாசலச் சீருங் கழன்மலரின்
தேனாடும் போற்றிசெய் தேன்மருந் தூர்வளர் சேவகனே. (2)

வாதாடு துஷ்டரை மாய்த்தவ ராவி மறலிபுணக்
கோதாடு மாக்கையைப் பூதமும் பேயுங் குடித்துமகிழ்ந்
தோதாடு கூரத் திரிகுலந் தாங்கு துரையெமக்குத்
தீதாட னீக்கிய வாமருந் தூர்வளர் சேவகனே. (3)

மீத்தாவு மாணை வினையாடத் தீயர் வீளிர்த்தழியக்
கூத்தாடித் தேவரும் சித்தரு நாகர் குருவுந்தொழக்
காத்தாளும் போருட் சாத்தா வெனாமறை சத்தவுயர்
தீர்த்தாவன் தீவினை தீர்மருந் தூர்வளர் சேவகனே. (4)

தருவும் புசமுந் தடக்கையுஞ் சீலத் தருமமுயர்
உருவும் கருங்கடல் வண்ணமும் வீர முயர்தவிசும்
மருவும் பாரசின் முத்திரைப் பாணியும் வண்கருணைத்
திருவுந் தெரிதர வாமருந் தூர்வளர் சேவகனே. (5)

ஞானசம் பூண புட்கன யோக நயந்தயர்ந்த
மோனச தானந்த முத்தய னேசுவ மூலிகைபால்

ஆனக நும்பசு மைக்கொழுந் தேயடி மைக்கருநுந்
தினத யாகர னேமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(6)

ஆலத்தை யாரமு தாக்கும னுதி யருமருந்தின்
மூலத்தைக் காத்ததன் றென்பான் முனைத்தெழு மூலிகையே
காலத்தை வென்றன்பர் நோவனு காமற் களிக்கவரு
சீலத்தைப் போற்றிய வாமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(7)

எளியார்க் கிடர்வினைக் கும்வலி யாரை யெறித்தகற்றற்
களியா ரரசேன வேர்க்கணர் தாழ்த்தலு மாற்றகிலாய்
வளியார் நெருப்பென வெற்கிட ராயுறு வன்பகையைத்
தெளியா தடக்கிய வாமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(8)

மாயாத வஞ்சகத் தீயனர் நேய மறந்தவரை
நயாவு லோபரை யின்னல்செய் தாரை யிகழ்ந்தவரை
வாயாற் குருதியைக் கக்கிடச் சூலம் வழங்கிவராய்
சேயா யெனைப்புந் தாண்மருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(9)

முற்றவத் தாலுறு பொற்செருத் காலதி மோகமுற்றுப்
பெற்றவ ரேழையர் கற்றவ டந்தனர் பெண்களென
வுற்றுணர் வின்றிச் சயநல நாடி யொறுப்பவரைச்
செற்றறம் பேணிய வாமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(10)

மருவாற் பெருகு மலர்மலை யாட வடமருவிப்
பொருவாப்பொலியும் பொருப்பினைத்தோளுறு பொற்பவுண் றன்
தருவாற் புகழ்பெறுங் கைமலர் போற்றிச் சரண்மலரைத்
திருவாப் புனையமுன் வாமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(11)

காதே யசைதரத் திக்கிரி யாடக் கனகமணித்
காதே யசைதரத் திக்கசு மோடக் கலங்கியெதிர்க்
காதே திசைமன ருஞ்சர னாகக் கசீமீவந்து
தீதே யகலமுன் வாமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(12)

பொல்லாத பேயசு ராதியர் மோகம் புரியிருநுஞ்
செல்லாகப் போதப் பெருஞ்சோதி தோன்றச் சிறகடித்திங்
கெல்லாரைக் கூவிடு கோழியுந் தோகை யெடுத்தருள்வாய்
செல்லா ரணிபொழில் மாமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(13)

எந்தாயு மையனு மென்குரு மூர்த்தியு மென்குலத்து
வந்தாளு மீசனு நீயல வேலிந்த மாநிலத்திற்
சிந்தாகு லந்தவிர்த் தாளனின் பாரஞ் சிவசுதரின்
செந்தா ளடைக்கலம் வாமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(14)

வென்றிகொள் வீரக் கழலொலி வானவர் வேந்தனக்
குன்றினி லேறிக் கொடுத்தொழிற் றுணவர் கூர்ப்பமாத்
துன்றிய வெம்புலிக் கூட்டமு மாய்த்துத் துணிவுதரச்
சென்றருள் காவல னேமருந் தூர்வளர் சேவகனே. (15)

காரடங் கப்பறை வர்ச்சிய மோட்டங் காதொலிப்பப்
பேரடங் காவிசை சின்னமும் பேசிடப் பெண்ணிருவர்
வாரடங் காமுலைப் பூண கும்பம் வழங்கவுன்றன்
சீரடங் காதுரைக் கேமருந் தூர்வளர் சேவகனே. (16)

வாயார வேத்தி வணங்கிய மாதவர் வானவரு
மோயார்க் கிதுதன தன்முடி வாசவன் மோலியிது
வீயான் மகுடம் விலகுமி னென்று விளித்தொதுக்கச்
சேயார் தவிசறை வான்மருந் தூர்வளர் சேவகனே. (17)

பொற்குப்பை யேறி வடமேரு வாகப் பொலிதலென
நெற்குப்பை யேற விளைதரு மாவள நீள்வயல்குழ்
நெற்குப்பை மாநகர் காவல்கொண் டானு நிருபநெஞ்சத்
திற்குப்ப லங்கொடே தாண்மருந் தூர்வளர் சேவகனே. (18)

ஏருண் டினிய விளைவுண்டு நேரி லெழில்பெருகுஞ்
சீருண் டரசிய லுண்டசந் தானத் திருவுமுண்டு
தாருண்ட கொண்டனின் றுளிணைக் கேமனத் தாரணிந்தாற்
சேருண் மகிழ்க்கள வோமருந் தூர்வளர் சேவகனே. (19)

ஆரா வழதை யருளாரி யாதரு மாலயனே
காரார் மணிவனக் கற்பக மேயெமைக் காத்தருளும்
வீரா விசய நறுமலர் மாலை விளங்குபுயர்
சீரார் கழல்பணிந் தேன்மருந் தூர்வளர் சேவகனே. (20)

மாற்றூர்க் கதலி வனங்கெடச் சாய்க்கு மதகரியே
போற்று ருயிர்க்குளை வெம்புலி போலும் பொலியெருதே
ஏற்றினி னூர்க்கொரு வானமு தாக யிரங்கிநித்
சேற்றினி னுய்வரு வாய்மருந் தூர்வளர் சேவகனே. (21)

வானே புரக்கு மயிராணி மோகம் வளரசார்
கோனே நெருங்காத காவல்கொண் டாள்பெருங் கோளரியே
வேனேர் தடங்க ணணங்களை யார்மன மேவுமெழிற்
தேனே வருக திருமருந் தூர்வளர் சேவகனே. (22)

வெங்காரப் பூதர் கருப்பணர் காளியு மென்புபுனை
புங்காள வைரவ ரெண்மரு மேவ லுக்கத்துசெவ

மங்காத கீர்த்தியு நல்லறந் தானும் வளரமணிச்
சிங்கா தனத்திருப் பான்மருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(23)

நாவா ளிசைப்ப நளினைகள் சூழ நகமடர்நை
ஓவா துனதெழில் கண்டுகண் டோகை யுறவெனது
காவாத வாசையி னின்னரு ளோங்கக் கசமிவாந்து
தேவா வருவாய் திருமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(24)

கண்டாடு சொல்லியர் காதலி யாரிரு கட்டுணையாம்
வண்டாடு தார்ப்புய மால்வரை மீதெழு வான்மணியாக்
கொண்டாடு குண்டலத் தேசிலென் றோமாகக் குழாமழிபச்
செண்டாயு தாவரு வாய்மருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(25)

செண்டாடு வார்முலைப் பூரணி புட்கலை தேங்குமுலாக்
கொண்டாடு வண்டினங் கார்வண மேனியிற் கூடவுயர்
விண்டாடு திண்புயத் தாடகத் தாடை விலக்க வெழிற்
மெண்டா யுதத்தர சேமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(26)

கரும்பா னுழவர் கரும்பகட் டேருமுங் காறெரித்து
திரும்பா னிலவு தருமுத்திற் பூத்திடு செங்குமுதச்
சுரும்பாய் கடைசியா வாய்புக லோச்சுந் தொனிகடலெ
திரும்பான னெல்லையைச் சேர்மருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(27)

நீயே துணையென நின்பதம் போற்றின் னீணிலத்திற்
ருயே யெனநித மென்றெனைக் காக்குந் தாழுனக்கே
தியே னென்னுநீ காயே லுனைத்தினஞ் சிந்தைசெயுஞ்
சேயே னடியேன்முன் வாமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(28)

ஐயா வருக வருளால யாமல ரம்புசுக்கண்
துய்யா வருகநற் சூத்திர தாரணச் சுந்தரசாக்
தையா வருக சரணநிற் சேவடி தாமரைப்பூஞ்
செய்யா னுறையு மணமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(29)

சிங்கார மான மயின்மீதி லேறிய சேவகனார்
அங்காதற் சோதர னேசுப காரணச் சதானந்தனே
மங்காத கீர்த்தியின் மால்வரை தோன்று மதியனையாய்
சிங்காத செல்வ நிறைமருந் தூர்வளர் சேவகனே.

(30)

நூற்பலன்.

சிலம்பெடுத்தாடிரு மால்வீர காங்கயன் சேவைசெயுந்
தலம்புகழ் சாத்தயன் சேவக ராயன் சாணமலர்
நலம்புனை யன்பிற் களிமலை முப்பது நவீன்றுநிதம்
வலம்புரி வாரதம் கிச்சையெ லாம்பெற வல்லவரே.

(31)

முற்றிற்று.

9A

10-49